

Selv om ministeren siger, at det forslag om teknologioverførsel, som vi behandler i dag, ligger i forlængelse af universitetsloven, så tror vi på, at den her foreslåede teknologioverførsel kan forvaltes til fælles gavn for forskning og erhvervsliv, forudsat at institutionerne selv holder en fornuftig linje, eller forudsat at der stadig vil være rektorer med moralsk integritet og tilpas styrke til at stå fast imod en kommerialisering, der løber løbsk, og hvorfor skulle de ikke det?

Måske kunne advarslampen godt have lidt lidt stærkere i ministerens hensigtserklæring, f.eks. når det hedder, at der hermed vil blive skabt skillelinjer mellem videnskabelige og kommercielle interesser i forskningen, så institutionerne kan koncentrere sig om forskning og undervisning.

Den intention er utrolig god, men jeg vil gerne spørge ministeren: Kan der her ikke meget let blive tale om et kasketskifte, selv om det ikke tildeles ansatte forskere at sidde i selskabsbestyrelserne? Lovforslaget forudsætter jo, at ikke blot institutionerne, men også forskerne har økonomisk udbytte af selskabernes salg af teknologi.

Det er måske noget, man i fremtiden skal vie en vis opmærksomhed. Hvordan undgår man under en løbende forskningsproces, at forskerne presses til at slippe deres foreløbige resultater løs i utide, dvs. før de selv finder det forsvareligt? Eller hvad med den forsker, som er undervejs med et måske banebrydende sundhedspræparat og forlods binder sig økonomisk til at kaste sin autoritet ind på reklame for et bestemt fabrikat af produktet, selv om der er andre og lige så lødige udgaver af produktet? Så kan det let gå ligesom i Dirch Passers sang om Carl Nielsen, ham, der slæbte brædder, og nogle var første-klassen – dem lagde jeg til mig selv! Og det er vel især lægemiddelindustrien, bioteknologien og den industrielle fødevarerproduktion, der her påkalder sig opmærksomhed.

Vi tror og håber, at man vil kunne undgå en sådan deroute, men vi tror ikke, at man skal forholde sig helt sorgløst til problemet. Vi hæfter os ved den positive modtagelse, lovforslaget har fået fra universiteterne, og ved, at ministeren lægger vægt på den kommende evaluering af loven.

Jeg vil lige sige til sidst, at i USA, hvor man selvfølgelig i lang tid har været betydelig længe fremme, er der kommet en bevægelse imod, at universitetsforskningen bliver alt for afhængig af erhvervsinteresser, og det er jo sket den dag, hvor en forskningsinstitutions budget er

blevet afhængigt af teknologihandel med erhvervslivet.

Med disse advarende ord tager vi positivt imod lovforslaget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF er vi positive over for viden- og teknologioverførsel. Det giver næsten sig selv. Det er faktisk også det, der sker hver eneste dag på universiteterne og sektorforskningsinstitutionerne, og jeg synes derfor, der er grund til at sætte det lidt i perspektiv, inden jeg går til selve forslaget.

Den største viden- og teknologioverførsel sker faktisk gennem de uddannede kandidater og gennem de uddannede ph.d'er. Hertil kommer så publicering af forskningsresultater. Og som det tredje element er der så en række meget forskellige former for samarbejde mellem institutionerne og private virksomheder, mellem institutionerne og offentlige institutioner, mellem institutionerne og forskellige former for foreninger.

Det her forslag handler om den tredje del, nemlig de forskellige måder, man kan samarbejde direkte med forskellige andre parter på.

Kl. 22.30

I denne her sammenhæng er vi positive over for at give universiteterne og sektorforskningen mulighed for at etablere aktieselskaber som led i arbejdet med teknologioverførsel, men jeg vil godt understrege, at vi siger »mulighed for det«. Det må aldrig udvikle sig til, at det bliver en tvang, at de skal gøre det, eller at det indirekte bliver en tvang, f.eks. ved at man ikke får de rigtige krydser i sin udviklingskontrakt, hvis man ikke gør det her. Det må være op til universiteterne og sektorforskningen selv at vurdere, hvad det er for nogle konstruktioner, der passer ind i deres aktiviteter. Jeg tror faktisk, de er ret gode til at vurdere det.

En del af de meget bureaukratiske og meget uhensigtsmæssige ting, der var med i det oprindelige udkast til lovforslag, er blødt op. Det synes vi er godt.

Vi synes også, det er godt, at der er blødt op på, at institutionerne kun må lave ét selskab, sådan at de nu faktisk må være med i mere end ét selskab. Det er ikke her, vi skal sætte begrænsningen.

Der, hvor vi synes, vi skal sætte begrænsningen, er på, hvor mange penge man må smide ind i denne her type selskaber, og der synes vi faktisk, at lovforslaget er alt for large.